

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Jany Komínkové a Mgr. Jaroslava Škopka ve věci

žalobce: **D. S. , t. č.,**

proti

žalovanému: **Vězeňská služba ČR, Věznice Horní Slavkov, sídlem Hasičská 785,
Horní Slavkov,**

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 10. 2017, č. j. VS-98429/ČJ-2017-80832

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

- 1. Žalobce se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 10. 2017, č. j. VS-98429/ČJ-2017-80832, jímž byla zamítnuta stížnost žalobce proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu ze dne 18. 10. 2017 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“), podle kterého

se žalobce dopustil kázeňského přestupku podle § 28 odst. 1 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody (dále jen „zákon o VTOS“) a byl mu uložen podle § 46 odst. 3 písm. f) téhož zákona trest umístění do uzavřeného oddělení na dobu 14 dnů.

II.

Žaloba

2. Žalobce v první řadě konstatuje, že kázeňský trest mu byl udělen jen proto, aby žalovaný kryl násilí páchané na žalobci zaměstnanců žalovaného. Žalobce namítá, že napadené rozhodnutí se opírá o nepravdivou skutečnost, a to sice, že k násilí ze strany žalovaného vůči žalobci nedošlo. Žalobce uvedl, že právě v důsledku násilí ze strany dozorce vůči jeho osobě užil tísňový hlásič, jednalo se tedy o užití hlásiče oprávněné, přičemž napadené, resp. prvoinstanční, rozhodnutí jej za dané jednání neprávem sankcionuje.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
4. Žalovaný uvedl, že ze spisu vedeného pod č. j.: VS- 98429/ČJ-2017-800832-KŘO-T vyplívá, že celé kázeňské řízení proběhlo v souladu se zákonem. Zaměstnanec speciální pedagog Mgr. S., který vedl kázeňské řízení, nepochybil a pro vydání rozhodnutí nashromáždil všechny dostupné důkazní prostředky, na jejichž základě uložil žalobci kázeňský trest, neboť bylo jednoznačně prokázáno, že žalobce kázeňský přestupek spáchal. Mgr. S. se taktéž, po zahájení kázeňského řízení, vypořádal s jednotlivými námitkami a návrhy, které žalobce dne 6. 10. 2017 uvedl do vyjádření před rozhodnutím o uložení kázeňského trestu včetně žádosti odsouzeného o přidělení advokáta. Žalobce do podstatných stížností proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu, který mu byl dne 18. 10. 2017 uložen, důvody přesně nespecifikoval, pouze uvedl, že bližší informace předá věznicí prostřednictvím dozorového státního zástupce. Dne 23. 10. 2017 byl žalobci v rámci osobního vyjádření při řešení stížnosti proti uloženému kázeňskému trestu dán prostor, aby uvedl podstatné důvody, které by mohly být přezkoumány. Žalobce, tak neučinil.
5. Žalovaný poukazuje také na to, že žalobce v žalobě neuvádí označení napadeného rozhodnutí, den jeho doručení, výroky rozhodnutí, které napadá, žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné, označení osob na řízení zúčastněných a tudíž se domnívá, že žalobce nedodržel zákonem stanovené náležitosti žaloby dle § 71 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů.

IV. Posouzení věci soudem

6. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě. O věci samé rozhodl soud podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť žalobce i žalovaný s tím vyslovili souhlas.

VI.

Rozhodnutí soudu

7. Žaloba není důvodná.

8. Soud se neztotožnil s tvrzením žalovaného, že podaná žaloba neobsahuje takové obsahové náležitosti, aby mohla být soudem meritorně projednána. Žalobce k výzvě soudu jasně identifikoval napadené rozhodnutí, stejně jako vymezil žalobní bod, na jehož základě shledává rozhodnutí nezákonným (konkrétně žalobce tvrdí, že byl sankcionován za zákonné jednání – stisknutí hlásiče, což bylo důsledkem napadení žalobce dozorcem).
9. Žalobcem uplatněný žalobní bod však není důvodný. Je třeba si uvědomit, že žalobci byl uložen trest za skutek spočívající v tom, že „*dne 19. 9. 2017 v 9:28 hodin byl na pracovišti PROPAGACE I. – 1. patro zmáčknut tísňový hlásič. Na pracoviště se dostavil prap. H. a psovod pprap. Č. a poté i nstrm. D. a zjistili, že ods. S. stojí na konci dílny a křičí, že tísňový hlásič zmáčkl z důvodu napadení prap. H. Na příkaz nstrm. D., aby šel podat vysvětlení, odmítl opustit pracoviště.*“ (zvýrazněno zdejším soudem) *Byly použity DP a ods. S. byl převeden na ošetřovnu.*“
10. Z popisu skutku a jeho následné právní kvalifikace obsažené v prvoinstančním rozhodnutí (tj. porušení § 28 odst. 1 zákona o VTOS spočívající v neuposlechnutí pokynu zaměstnance Vězeňské služby ČR) je zcela jednoznačně patrné, že žalobce nebyl postižen za samotné užití tísňového hlásiče, k jehož oprávněnosti se vztahuje žalobcova argumentace, ale za jeho následné chování, když se odmítl podrobit pokynům zaměstnanců žalovaného. Z tohoto pohledu je proto žalobcovo tvrzení ohledně přecházejícího násilí ze strany dozorce, které vedlo k použití hlásiče, pro projednávanou věc irrelevantní – jestliže žalobce měl za to, že se strany prap. H. došlo k nezákonnému jednání vůči jeho osobě, měl se řídit pokyny nstrm. D. a podat vysvětlení, v němž by celou situaci mohl popsat a domáhat se ochrany svých práv.
11. Žalobu soud shledal nedůvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VIII.

Odůvodnění neprovedení důkazů

12. Soud neprovedl žalobcem navržený důkaz spočívající ve výsledku svědka M.G., neboť jeho provedení nebylo nezbytné k posouzení důvodnosti či nedůvodnosti žaloby – svědectví se mělo vztahovat k napadení žalobce ze strany dozorce, tj. ke skutkovému ději, který není pro projednávanou věc nijak relevantní (viz výše).

VII.

Náklady řízení

13. Náhradu nákladů řízení soud žádnému z účastníků podle § 60 odst. 1 s. ř. s. nepřiznal, protože žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaný se práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň dne 19. 9. 2018

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu